Nr. 102 Koźmin, środa, dnia 22 grudnia 1926 r. Rok 39

ORĘDOWNIK URZĘDOWY POWIATU KOŹMIŃSKIEGO

Przedpłata: na miesiąc grudzień 1,00 zł. | Wychodzi w środy i soboty | Ogłoszenia: miejscowe mm. 1-łamowy 5 groszy pozamiejscowe „ „ 6 „

Dział urzędowy

Nr. 461. **Rozporządzenie weterynaryjno-policyjne z powodu wygaśnięcia pryszczycy.**

Wskutek zupełnego wygaśnięcia zarazy pryszczycy w powiecie pleszewskim, znoszę niniejszem rozporządzenie moje z dnia 30. XI. 1926 L. dz. 11625/26 (Oręd. Urzęd. nr. 96) dot. zarządzeń weterynaryjno-policyjnych z powodu pryszczycy.

Spęd zwierząt racicowych na targi i jarmarki w mieście Pleszewie jest zatem dozwolony.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 16 grudnia 1926 r.

Pleszew, dnia 10 grudnia 1926 r.

Kierownik Starostwa: Dr. Wieczorek.

Powyższe podaję do wiadomości.

Koźmin, dnia 16 grudnia 1926 r.

Starosta:

— L. dz. 8410/26 4. II. —

Nr. 462. **Obwieszczenie.**

We wtorek, dnia 28 grudnia b. r o godzinie 10-tej przed południem sprzeda się przez licytację drzewa przydrożne (jesiony) nad szosą Pogorzela—Kobylin w stacji 0,4—0,9 obręb Głuchówek, 4,5—7,0 obręb Ochla i 8,7—9,1 obręb Starkowiec.

Początek licytacji w Starkówcu.

Warunki sprzedaży podane będą krótko przed rozpoczęciem licytacji.

Koźmin, dnia 14 grudnia 1926 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowegs
Niemojowski.

Nr. 463. Według § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22. października 1926 roku w sprawie wykonania ustawy o monopolu zapałczanym (Dz. U. Rz. Pol. nr. 114 poz. 665) zapalniczki, znajdujące się w handlu w dniu 1-go października 1925 roku zgłoszone do dodatkowego opodatkowania na zasadzie §§ 40—44 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25-go września 1925 roku (Dz. Ust. Rz. Pol. nr. 100 poz. 707) mogą być sprzedawane bez wybicia na nich znaczka podatkowego nie dłużej, jak do 31 grudnia 1926 roku. Urząd Probierczy w Warszawie, chcąc udogodnić kupcom, posiadającym zapalniczki na sprzedaż, wybijanie znaczków podatkowych na zapalniczkach deleguje w tym celu specjalnych urzędników którzy będą wybijali odnośne znaczki na zapalniczkach w następujących miastach i dniach:

1) W Poznaniu w dniu 3-go stycznia 1927 roku w Urzędzie Wojewódzkim w pokoju nr. 140 na parterze, wejście 2-gie.
2) W Ostrowie w dniu 5-go stycznia 1927 roku w gmachu Starostwa.
3) W Bydgoszczy w dniu 7 stycznia 1927 roku w gmachu Miejskiego urzędu Policyjnego.

Wybijanie znaczków podatkowych na zapalniczkach będzie się odbywało w dniach wyżej wymienionych między godziną 8-mą a 15-tą.

Kupcy, którzy z tej okazji nie skorzystają, będą zmuszeni przesłać zapalniczki, dla wybicia znaczków podatkowych do Urzędu Probierczego w Warszawie ulica Złota nr. 22.

Zapalniczki znajdujące się w obrocie handlowym po 7 stycznia 1627 roku, niezaopatrzone znaczkiem podatkowym, uważane będą jako nieopodatkowane.

PP. Burmistrzowie, Przełożeni gmin i obszarów dworskich ogłoszą powyższe w zwykle praktykowany sposób.

Koźmin, dnia 18 grudnia 1926 r.

Starosta.

— L. dz. 8431/26 4. II. —

Nr. 464. Zauważyłem, że niektóre miejscowości posiadające sikawki wzgl. beczkowozy zaniedbują swój obowiązek udzielania pomocy przy pożarach sąsiednim gminom.

Przypominam zatem część VIII. rozporządzenia policyjnego z dnia 29. 1. 23 dotyczącego pożarnictwa, które niżej podaję:

Pomoc przy gaszeniu pożaru poza obrębem gminy.

§ 36.

Przy pożarach w sąsiednich miejscowościach winne stosownie do tego rozporządzenia lub stosownie do odpowiedniego statutu miejscowego, wszystkie osoby, zobowiązane do służby pożarnej, udzielić pomocy przy gaszeniu razem z przyrządami pożarniczemi (sikawki, wozy do wody i t. p.). Starosta wyznacza gminy, obszary dworskie lub związki sikawkowe, które mają sobie wzajemnie udzielać pomocy przy gaszeniu, a o ile w rachubę wchodzą miasta lub gminy, należące do różnych powiatów, wyznacza to Wojewoda, jednakowoż z zastrzeżeniem, że w zwykłych warunkach nie posyła się pomocy do miejscowości, oddalonych więcej niż 7,5 klm. licząc od środka do środka danych gmin.

W gminach, które nie posiadają ani sikawki, ani wozów do wody, ustanawia Starosta zakres obowiązków gaszenia.

§ 37.

Przy wielkich pożarach winny na zarządzenie Starosty posyłać pomoc do gaszenia pożaru, także te gminy, obszary dworskie i związki sikawkowe, które według § 36 do tego nie są zobowiązane.

§ 38.

Pomoc do gaszenia powinna się składać conajmniej z jednej sikawki z obsługą z potrzebnemi przyborami i z jednego beczkowozu.

Strażaków powinno się zwykle wysyłać na osobnem wozie, jeżeli odległość do pożaru wynosi więcej, niż dwa kilometry. Sikawka i wóz z obsługą powinny o ile możności odjechać równocześnie.

Jeżeli gmina lub obszar dworski, albo związek sikawkowy posiada jedną tylko sikawkę, to w czasie wielkiej burzy zwolniona jest od wysyłania pomocy.

Jeżeli równocześnie wybucha pożar w samej gminie, to do niesienia pomocy na zewnątrz ma obowiązek tylko gmina miasta Poznania i to o tyle, o ile strażacy i przyrządy pożarnicze nie są w mieście koniecznie potrzebne.

Jeżeli gmina, obszar dworski lub związek sikawkowy posiadają więcej sikawek, to Starosta w gminach wiejskich, a w gminach miejskich Wojewoda, oznaczają, ile sikawek należy wysłać z pomocą.

§ 39.

Przy pożarach lasów, łąk i torfowisk, straż pożarna udaje się z pomocą bez przyrządów do gaszenia, lecz o ile możności zaopatrzona w łopaty i siekiery.

§ 40.

Magistrat, zarząd gminy, obszar dworski lub organ związku sikawkowego, powołany zgodnie z statutem do kierowania sprawami pożarnictwa, powinien corocznie w grudniu, podług poprzednio ustalonych i ogłoszonych zasad, wyznaczyć tych przodowników i strażaków, którzy w następnym roku wyznaczeni są do brania udziału przy gaszeniu pożarów. Jeśli który członek ubył w ciągu roku, należy natychmiast wyznaczyć jego zastępcę.

§ 41.

Kierownicy przybyłych z pomocą sąsiednich straży pożarnych mają przed rozpoczęciem akcji ratunkowej zgłosić się do naczelnego kierownika, który udziela im odpowiednich instrukcji.

§ 42.

Strażacy wysłani z pomocą do gaszenia, mogą zaprzestać swej pracy dopiero wtedy, gdy otrzymają odpowiedni rozkaz. Również nie wolno im opuszczać miejsca pożaru bez pozwolenia naczelnego kierownika.

Pozwolenia udzielić należy wtedy, gdy miejscowa straż pożarna sama już wystarczy do zlokalizowania pożaru.

§ 42.

Gmina, w której wybuchł pożar, zobowiązana jest do dawania w razie potrzeby posiłku dla przybyłych strażaków, a dla zaprzęgu odpowiedniego obroku i to bezpłatnie. Naczelny kierownik rozstrzyga o tem, czy i co ma się podać strażakom.

Zobowiązani do służby pożarnej, którzy działają wbrew przepisom zawartym w §§ 36, 37, 41 i 42 podlegają karze pieniężnej do 60 złotych w razie niemożności ściągnięcia karze aresztu.

Koźmin, dnia 17 grudnia 1926 r.

Starosta.

— L. dz. 7976/26 5. I. —

Nr. 465. **Komunikat Ministerstwa Reform Rolnych.**

W prasie codziennej na terenie Województwa Poznańskiego ukazał się „List otwarty" Zarządu Zwiazku Osadników, zawierający zarzuty przeciw Prezesowi Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Poznaniu Dr. Borszewskiemu — że:

1. jest autorem waloryzacji rent osadniczych na 75%,
2. nie uregulował stanu posiadania t. zw. osad anulacyjnych,
3. przeprowadził szacunek osad anulacyjnych za wysoko.

Wobec tych zarzutów Ministerstwo Reform Rolnych stwierdza że:

1. Prezes Dr. Borszewski nie jest wnioskodawcą przepisu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. (Dz. Ust. Nr. 42 poz. 441) przerachowującego renty osadnicze. Przeciwnie — już we wniosku swoim z dnia 3 lutego 1924 r. Prezes Dr. Borszewski wyraził zdanie, że waloryzacja rent osadniczych powinna być znacznie niższa. Co więcej, gdy 75%-owa waloryzacją rent z chwilą wejścia w życie powyżej wymienionego rozporządzenia stała się faktem. Prezes Dr. Borszewski wnioskami swemi do Ministerstwa Reform Rolnych dążył do znalezienia drogi, prowadzącej do obniżenia tej ustawowej waloryzacji i dążenia te jego znalazły wyraz w rozporządzeniach Prezydenta R. P. z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. Ust. Nr. 15 poz. 1024) Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1925 r. (Dz. Ust. Nr. 92 poz. 642) oraz Ministra Reform Rolnych z dnia 6 listopada 1925 r. (Dziennik Urzędowy M. R. R. Nr. 23/24) których przepisy dopuszczają w indywidualnych wypadkach obniżenia 75%-owej waloryzacji nawet do $18^3/_4$%.

2. Projekt uregulowania stanu posiadania osad anulacyjnych przedstawił Prezes Dr. Borszewski Ministerstwu Reform Rolnych już w wniosku z dnia 27 lutego 1925 r. L. Prez. 490/25. Zwłokę w decyzji w tej kwestji należy przypisać nie Prezesowi Dr. Borszewskiemu, który o załatwienie przedstawionego projektu często zabiegał i właśnie wskutek tych Jego zabiegów stało się możliwem wydanie zasadniczych decyzji co do przewłaszczeń osad anulacyjnych nawet przed wydaniem ogólnych rozporządzeń do ustawy o wykonaniu reformy rolnej.

3. Osady anulacyjne oszacował Okręgowy Urząd Ziemski, pod kierownictwem Prezesa Dr. Borszewskiego zgodnie z obowiązującemi instrukcjami jak to stwierdziła Komisja Ministerstwa Reform Rolnych w sprawozdaniu z dnia 4 stycznia 1926 r. A gdy na wniosek tej Komisji zamierzano podwyższyć dokonany szacunek osad anulacyjnych. Prezes Borszewski we wnioskach swoich wystąpił przeciwko temu zamiarowi i jego działaniom przypisać należy, że Komitet Ekonomiczny Ministrów na wniosek Ministra Reform Rolnych uchwalił w dniu 24 czerwca 1926 r. poprzestać na szacunku dokonanym poprzednio przed wejściem w życie ustawy o wykonaniu reformy rolnej.

Wszystkie wnioski Prezesa Dr. Borszewskiego w sprawach osadnictwa zawsze uwzględniały interesy Państwa i osadników.

W końcu Ministerstwo stwierdza, że w kwestji obsadzenia urzędów kieruje się wyłącznie względami na dobro służby i właściwego wykorzystania urzędników nie ulegając presjom tych czy innych ugrupowań zawodowych lub politycznych, o ile akcją ich kierują jakiekolwiek inne względy, niż ściśle rzeczowo-udowodnione przytem faktami. Natomiast będzie musiało się stanowczo przeciwstawić wszelkim próbom oddziaływania na podwładnych mu urzędników przez wszczynanie przeciw nim akcji prasowej, posługującej się przytem stawieniem im zarzutów i podawaniem niezgodnych z prawdą lub niedostatecznie udowodnionych faktów.

Z polecenia Ministra: (—) Radwan

wiceprezes G. K. Z.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Koźmin, dnia 15 grudnia 1926 r.

Starosta.

— L. dz. 8362/26 4. II. —

Nr. 466. Powołując się na rozporządzenie moje z dnia 15 grudnia 1926 L. dz. 7345/26 4. II. (Oręd. Urzęd. nr. 100 poz. 453) wyłączam z dalszego obwodu obserwacyjnego z powodu zarazy pryszczycy następujące miejscowości:

Wielowieś dwór.

Koźmin, dnia 20 grudnia 1926 r.

Starosta.

— L. dz. 7345/26 4. II. —

Nr. 467. Następująca osoba zamierza wyprowadzić się na stałe do Niemiec:

Elżbieta Handkówna córka gosp. z Gumienic.

Osoby i urzędy mające jakiekolwiek pretensje do wyżej wymieniony osoby, zechcą się w przeciągu 6 dni w tutejszym Starostwie pokój nr. 3 zgłosić.

Koźmin, dnia 21 grudnia 1926 r.

Starosta

— L. dz. 8365/26 13. III. —

Dział ogłoszeniowy.

Dobrze suche pierwszorzędne

dzwony bukowe i sprychy dębowe

w wszelkiej grubości i każdą ilość po cenie przystępnej poleca

E. Thorenz, Pogorzela

Tel. 15 **Materjały budowlane** Tel. 15

Skład przy dworcu.

Zapisujcie ORĘDOWNIK URZĘDOWY.

Formularze do wykazu młodocianych

poleca w każdej ilości

Zakład Graficzny, Koźmin

właśc. Leon Goldbek

Zaginęły

papiery wojsk.

na nazwisko

Zygmunt Dierżyński

ur. 1 maja 1887 r. w Borku zamieszkały w Borku.

Uczciwego znalazcę uprasza się o zwrot takowych w przeciwnym razie zostaną unieważnione.

Pocztówki

poleca w wielkim wyborze Księgarnia Orędownika

J. Kraszewskiej

w Koźminie.

Reklamacje podatkowe

załatwia

starannie i sumiennie

W. SCHWINTOWSKI, obrońca prywatny

Koźmin (Wlkp.) ul. Murna 24

Telef. 83 Skrzynka pocztowa 16 Telef. 83

Konto czekowe P. K. O. Poznań 202 744 — Berlin 79 839.

Introligatornia

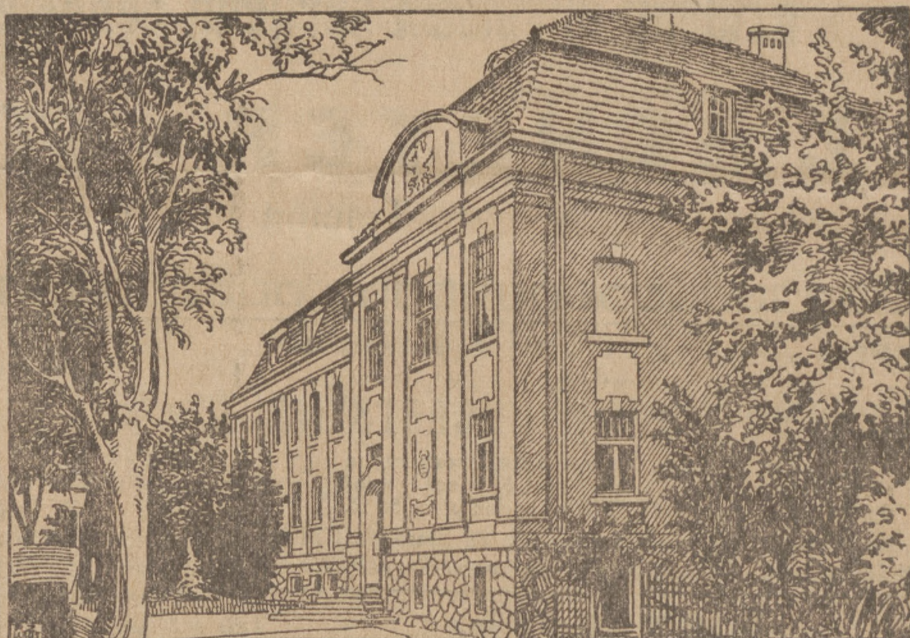
poleca się do wykonywania wszelkich prac w zakres introligatorstwa wchodzących

Zakład Graficzny

właśc. Leon Goldbek

POWIATOWA KASA OSZCZĘDNOŚCI W KOŹMINIE

INSTYTUCJA BANKOWA PRAWA PUBLICZNEGO O PUPILARNEJ PEWNOŚCI

Przyjmuje wkłady oszczędnościowe

za wysokim oprocentowaniem

Otwiera rachunki czekowe

Udziela pożyczki wekslowe, hipoteczne

i pożyczki pod zastaw papierów wartościowych

Załatwia wszelkie sprawy wchodzące w zakres bankowości w kraju i zagranicą

Za całość i bezpieczeństwo wkładów ręczy powiat koźmiński swoim majątkiem

Czcionkami Zakładu Graficznego (właśc. Leon Goldbek) w Koźminie.